

anskaffede i Mærets Løb. Disse Apparater ere anskaffede, skjøndt de vare nægtede i Fjor. Det er en lithografisk hurtigpresse, en Stenslibemaskine, en Gasmotor og forskjellige saadanne Ting, som i Fjor bleve nægtede væsentlig af Spar-sommelighedshensyn. Ikke desto mindre ere de blevne anskaffede af vedkommende underordnede Autoriteter ved Hjælp af afholdte Beparelses paa deres Konti. Der er næppe nogen Tvivl om, at det ikke er berettiget, men der er vistnok, efter Alt, hvad der er oplyst, heller ingen Tvivl om, at disse Anskaffelser ikke ere skete for at tilsidefætte eller omgaa Beslutninger fra Bevillingsmagtens Side, men i god Tro, og derfor har man fra Udvalgets Flertals Side ikke gjort nogen Bemærkning i den Anledning. Men nu kommer Konsekventsen, idet man fra Ministeriets Side forlanger Bygninger til disse ulovligt erhvervede Gjenstande, og det kan Flertallet dog næppe billige. Det er Grunden til, at vi modsætte os denne Bevilling. Dermed har jeg gennemgaaet Vædringsforslagene til § 22.

Med Hensyn til Vædringsforslagene under § 26 kan jeg fatte mig i stor Rorighed, idet jeg skal henvise til den i Betænkningen anførte Motivering, hvoraf det fremgaar, at der er to Grunde, hvorfor vi modsætte os disse Forslag, dels den almindelige økonomiske, finansielle Spar-sommelighedsbetragtning, som jeg har tilladt mig at gøre gjældende ved Begyndelsen af disse Forhandlinger, og dels Hensynet til, at vi paa Forsvars-væsenets Omraade leve i en aldeles embryonisk Tilstand, hvor vi maa tage Hensyn til alle Muligheder i Fremtiden, og hvor det altsaa maa betragtes, dels som præjudicerende og dels som øjelt og meningsløst at gøre Udgifter, der ikke bestemt sigte til Ting, der skal staa i Forbindelse med en klar, af Alle vedtagne Plan. Søvrigt skal jeg blot tilføje, at naar Udvalget har foreslaaet Med-sættelser, der svarer til dem, der skete i Fjor, i Forhold til, hvad der er begjæret i Mar, saa ligger jo ikke deri, at Udvalget ikke skulde være villigt til at gaa ind paa enkelte Om-posteringer eller mindre Forholdelser, naar ikke derigjennem Noget vedtages, som maa siges at staa i Forbindelse med Forsvars-sagens Ordning, hvilket jo navnlig gjælder om Bevillingerne til Fortærkningen af Sø-befæstningen og Anskaffelse af nye Kanoner.

Søvrigt vil jeg med Hensyn til denne Paragraf afvente, hvad den høitærede Krigs-minister har at sige.

Jeg har da kun et Spørgsmaal, som jeg gjerne vilde reise ved den første Omtale af det krigsministerielle Budget. Det er et Spørgsmaal, der ikke egentlig staar i Forbindelse med nogen enkelt Bevilling, men som dog maa siges at staa i Forbindelse med dem alle, og for saa vidt maa gjøre Bevillingsmagten særlic betænkkelig med Hensyn til militære Bevillinger. Det er nemlig det, der er sket fra første Generallkommandos Side med Hensyn til Indskrænkelsen af den militære Lydighedspligt. I et Kjøbenhavnst Blad, „Den nye Tid“, Nr. 119 for 20de Jan. 1885, fandtes der en Artikel, der udviklede den militære Lydighedspligt for Alle, der ere interesserede deri, og denne indskrænkede sig til at citere enkelte Paragrafer af den militære Straffelov for derigjennem at godtgjøre, at den almindelig udbrede Tro, at den militære Lydighedspligt er identisk med absolut ubetinget Lydighed eller Opgivelse af Være og Samvittighed, er en Misforstaaelse, idet den militære Straffelov udtrykkelig hæbder, at den Militær, der adlyder en forbrøderst Befaling, sigtende f. Ex. til Statskup, at den Militær, der — idet det er eller bør være ham klart, at en saadan Befaling er af forbrøderst Karakter — dog adlyder Befalingen, ikke blot udsætter sig for sine Medborgeres vel fortjente Foragt, men ogsaa risikerer Straf, endogsaa meget streng kriminel Straf, og dernæst, at den Militære er berettiget til, naar en Militærmyndighed ved Vold eller med Anvendelse af Vaaben vilde tvinge ham — hvad enten det nu er en Officer, Underofficer eller Menig — til at adlyde en saadan lofstridig, forbrøderst Befaling, da selv at gjøre Brug af Vaaben og skyde den Foresatte ned. Disse ligesaa funde som fornuftige Betragtninger, der have Hjemmel og ere udtrykkelig hæbvede i den militære Straffelov, har dette Blad fundet Anledning til at fremdrage, jeg antager paa Grund af en vis Bramarbasering i militære Kredse eller udenfor militære Kredse — det veed jeg ikke — men i hvert Fald en vis Talen kjætt om, at man kunde gøre Statskup og i Tilfælde af, at Noget modsatte sig det, endogsaa anvende Militæret til at skyde ham ned eller sætte det igjennem. Dette